

پیش‌بینی صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان بر اساس خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس

حسین افلاکی فرد^۱؛ سحر صالحی فارسانی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۲۵

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۴/۰۲

چکیده

مقدمه و هدف هدف این پژوهش بررسی رابطه بین خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس و صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان دوره ابتدایی بود.

روش‌شناسی پژوهش: جامعه آماری مورد مطالعه شامل معلمان دوره ابتدایی شهرستان اردل بود که از میان آن‌ها، تعداد ۱۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند.

یافته‌ها: برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های استاندارد خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس و صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان استفاده شد. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس، یک عامل مهم و تعیین‌کننده برای صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان است. بر این اساس، سرمایه‌گذاری در زمینه ارتقای خودکارآمدی معلمان در مدیریت کلاس می‌تواند یک راهبرد مؤثر برای بهبود صلاحیت‌های حرفه‌ای آنان و در نتیجه، کیفیت و اثربخشی نظام آموزش و پرورش باشد.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد که بین خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس و صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان شامل صلاحیت شناختی مهارتی، صلاحیت نگرشی رفتاری، صلاحیت مدیریتی و صلاحیت حرفه‌ای کل، همبستگی مثبت و معناداری در سطح قوی وجود دارد. همچنین خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس توانست به صورت معناداری صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان را پیش‌بینی کند.

واژه‌های کلیدی: خودکارآمدی معلم، مدیریت کلاس، صلاحیت‌های حرفه‌ای، معلمان دوره ابتدایی

^۱ * گروه آموزش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران. a.f.1352@gmail.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه فرهنگیان، شیراز، ایران

مقدمه

آموزش و پرورش یکی از مهمترین نهادهای اجتماعی در عین حال سازنده و تکامل دهنده جامعه به شمار می‌رود (علی محمدی و همکاران، ۱۳۹۸). تاثیر این سازمان بر جامعه امری کاملاً محسوس است. این نظام از عناصر گوناگونی تشکیل شده که هر کدام از این عناصر در پیشبرد اهداف آن موثرند. اکثر متخصصان مسائل تربیتی بر این باورند که معلمان بزرگترین و مهمترین عامل موثر در جریان تعلیم و تربیت هستند (غلامی نوقاب و همکاران، ۱۳۹۷).

هدف هر نظام آموزشی رشد و ارتقای همه جانبه دانش‌آموزان می‌باشد و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و موفقیت آنان سال‌هاست که مورد توجه متخصصین آموزش و پرورش بوده است (دانشمند نسب و همکاران، ۱۴۰۲). در این زمینه، معلمان نقش اساسی در تحقق اهداف آموزشی و تربیتی دارند. آنها به عنوان عامل کلیدی در فرآیند یادگیری، مسئولیت هدایت دانش‌آموزان به سوی دستیابی به اهداف چندگانه در ابعاد مختلف از قبیل دانش، مهارت، اخلاق و ارزش‌ها را بر عهده دارند. توجه ویژه به نقش و جایگاه معلمان، زیربنای موفقیت در تحقق آرمان‌های نظام آموزشی است. تعامل مستمر و چهره به چهره معلم با دانش‌آموزان، وی را در موقعیت ممتاز و منحصر به فردی قرار می‌دهد که هیچ عنصر انسانی دیگری در این سازمان از آن برخوردار نیست بنابراین توجه به سلامت جسمی و روانی و عملکرد شغلی آنان نقش مهمی در موفقیت و تحقق اهداف سازمان دارد (بهشتی و همکاران، ۱۳۹۹).

سازمان‌ها برای حفظ بقا و پیشرفت به بهبود مستمر عملکرد خود نیاز دارند و منابع انسانی، سرمایه‌های بنیادی سازمان‌ها و منشا هر گونه تحول و نوآوری در آنها تلقی می‌شوند. در این رابطه، نظام آموزشی هر کشوری از نظر نیروی انسانی و مشاغل ایجاد شده در آن، بالاترین نسبت را در میان سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی دارا می‌باشد (مرتضوی و همکاران، ۱۳۹۸).

از آنجایی که بخش قابل توجهی از آموزش و پرورش در مدارس صورت می‌گیرد، مدارس به عنوان یک نظام اجتماعی حساس و مهم، از جایگاه خاصی برخوردارند (حاصلی و ابراهیمیان، ۱۴۰۰). مدارس در صورتی خواهند توانست وظیفه خطیری را که به دوش آنهاست به نحو احسن انجام دهند که سازمان‌های سالم و پویایی باشند و افرادی سالم و کارآمد در آن سازمان‌ها به کار گمارده شوند. اکثر محققان تلاش‌های خود را بر روی مطالعه معلمان متمرکز نموده‌اند، تا بدین وسیله عواملی که بر عملکرد

شغلی آنان تاثیر دارد درک و مطالعه گردد. معلمان نقش حیاتی در ایفای رسالت آموزش و پرورش بر عهده دارند لذا عملکرد شغلی معلمان در پیشرفت و توسعه جوامع امری بسیار حساس و سرنوشت ساز می‌باشد. عملکرد معلمان در مدارس اهمیت زیادی دارد چون بر اثربخشی و کارایی مدارس، رشد شخصیت دانش‌آموزان، خودباوری دانش‌آموزان، پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، و خلاقیت دانش‌آموزان و ... تاثیرگذار می‌گذارد (کریمی، ۱۴۰۱). به نظر می‌رسد امروزه عوامل زیادی بتواند باعث افزایش عملکرد شغلی در معلمان شود که از بین آن‌ها صلاحیت‌های حرفه‌ای یکی از عوامل مهم در افزایش کارایی است و عدم وجود صلاحیت‌های حرفه‌ای در معلمان در افراد زمینه مساعدی را برای بروز بسیاری از مشکلات در آن‌ها و همچنین تحت تاثیر دادن فرایند تدریس در معلمان را پی خواهد داشت (سفیدرو و خشنود، ۱۴۰۱).

به باور علمای تعلیم و تربیت در نظام آموزش و پرورش، نیروی انسانی برای اجرای برنامه درسی و تحقق اهداف نظام آموزشی نقش حیاتی، انکار ناپذیر و قطعی دارد و در بین نیروی انسانی شاغل در آموزش و پرورش هم نقش معلم برجسته‌تر، پررنگ‌تر و موثرتر است تا آن‌جا که میزان موفقیت و پیشرفت یک نظام آموزشی به صورت مستقیم با توانایی و صلاحیت حرفه‌ای معلمان همبستگی و ارتباط دارد. بنابراین هر نظام آموزشی برای موفقیت در فرایند تعلیم و تربیت رسمی باید معلمان شایسته و باصلاحیتی را جذب، تربیت و استخدام نماید. البته فرایند انتخاب و استخدام معلمان باصلاحیت و باکفایت پایان کار تلقی نمی‌شود و نظام آموزشی برای استمرار و تداوم فرایند با کیفیت مطلوب تعلیم و تربیت باید آموزش مداوم و ارتقای صلاحیت‌های نیروی انسانی به ویژه معلمان را مدنظر قرار دهد (حبیبی، ۱۳۹۰).

آموزش و پرورش معلمان پس از استخدام از اهمیت بالایی برخوردار است. متأسفانه در گذشته توجه کافی به آموزش مستمر و ارتقای صلاحیت‌های معلمان نشده است. این امر می‌تواند منجر به چالش‌هایی مانند کاهش انگیزه، بروز مشکلات روحی و روانی، عدم تسلط بر روش‌های تدریس مؤثر و در نهایت کاهش کارایی و نارضایتی شغلی در میان معلمان شود. صاحب نظران معتقدند ویژگی‌ها و صلاحیت‌های یک معلم کارآمد متأثر از فرهنگ، ارزش‌ها و محیط آن جامعه است. معلمان موفق نه تنها باید از دانش تخصصی لازم برخوردار باشند، بلکه باید از نظر روحی و شخصیتی نیز برای هدایت و مدیریت کلاس درس آمادگی داشته باشند. دیدگاه، فلسفه و کل شخصیت معلم در شیوه اداره کلاس

درس تأثیرگذار است. لذا توجه به آموزش مستمر معلمان و ارتقای صلاحیت‌های علمی، روانی، مدیریتی و اخلاقی آنان امری ضروری است تا بتوانند نقش خطیر خود در تعلیم و تربیت نسل آینده را به نحو مطلوب ایفا نمایند. مسئله مدیریت کلاس درس از دیرباز به عنوان یکی از پیچیده‌ترین موضوعات آموزشی شناخته شده است. امروزه شیوه‌های صحیح مدیریت کلاس در یادگیری کودکان و نوجوانان اهمیت آن را دوچندان می‌کند. دلیل این مسئله را باید در تغییرات حادث در مدارس، همچنین تحولات اجتماعی جستجو کرد. یکی از عوامل مهمی که می‌تواند در مدیریت کلاس اثربخش باشد موضوع رهبری معلم است. در گذشته، معلم به مثابه شخصی دستوردهنده و صاحب امتیاز تلقی می‌شد و تحت چنین شرایطی، معلمان در آموزشگاه‌ها محور هرگونه فعالیت بودند و توانایی، شخصیت، استعداد و علاقه دانش‌آموزان نادیده گرفته می‌شد. امروزه چنین دیدگاهی در مورد معلم مورد تردید قرار گرفته است و بیشتر اقتدار مشروع مدنظر می‌باشد.

امروزه یکی از وظایف بسیار مهم و مورد تأکید معلم، ایجاد انگیزش در دانش‌آموزان برای حضور فعال در کلاس درس است اما اینکه معلم با چه شیوه‌ی مدیریت کلاس خود را رهبری کند که هم برای دانش‌آموزان و شخص معلم رضایت‌بخش باشد، موضوعی مهم تلقی می‌شود. بنابر مطالب بیان شده به نظر می‌رسد ارتباط خاصی بین این متغیرها وجود داشته باشد. به همین خاطر پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان بر اساس خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس صورت می‌گیرد.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه معلمان دوره ابتدایی شهرستان اردل در استان چهارمحال و بختیاری در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بود. که از این میان تعداد ۱۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار تحقیق در این پژوهش عبارت است از:

پرسشنامه خود کارآمدی معلم در مدیریت کلاس

این پرسشنامه توسط ایمر و هیکن در سال ۱۹۹۱ ایجاد شد و شامل ۱۴ سوال است که مهارت معلم را در مدیریت و حفظ نظم در کلاس زیر سوال می برد، مانند: "من می توانم با دانش آموزان به گونه ای تعامل داشته باشم که نشان دهد من در مورد درست کردن کار جدی هستم. رفتارهای آنها" یا «قطعاً می دانم چگونه اولین جلسه سال تحصیلی را شروع کنم تا دانش آموزان تا پایان سال رفتار صحیح را یاد بگیرند».

گویه ها در مقیاس لیکرت ۶ درجه ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۶ (کاملاً موافقم) نمره گذاری می شوند. این پرسشنامه دارای ساختار تک عاملی است. آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۱ و ضریب پایایی بازآزمایی این پرسشنامه فاصله بین دو آزمون ۰/۷۹ است. نمرات این پرسشنامه با روش تدریس معلم رابطه معناداری داشت. آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۷ بود.

پرسشنامه صلاحیت های حرفه ای معلمان

این پرسشنامه، یک پرسشنامه پژوهشگر ساخته است. که شامل ۳۹ ماده بوده و دارای سه خرده مقیاس می باشد که ۱۴ آیتم (به ترتیب سوالات ۱ تا ۱۴) مربوط به صلاحیت شناختی، ۹ آیتم (به ترتیب سوالات ۱۵ تا ۲۳) مربوط به صلاحیت نگرشی و ۱۶ آیتم (به ترتیب سوالات ۲۴ تا ۳۹) مربوط به صلاحیت مدیریتی می باشد. برای بررسی روایی صوری و محتوایی آن از نظرات اساتید و متخصصان آموزشی استفاده شد. برای بررسی پایایی پرسشنامه در یک مطالعه مقدماتی بر روی ۳۲ نفر اجرا گردید و صلاحیت شناختی مهارتی، ۰/۸۹؛ صلاحیت نگرشی رفتاری ۰/۹۲ و صلاحیت مدیریتی ۰/۸۷ و پایایی کل پرسشنامه ۰/۸۶ بدست آمد. که بیانگر پایایی مناسب ابزار پژوهش می باشد.

یافته‌ها

جدول (۱) میانگین و انحراف معیار متغیرهای مورد پژوهش

ایجاد	میانگین	انحراف معیار
خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس	۳۵/۴۹	۳/۲۱
صلاحیت شناختی مهارتی	۳۷/۸۳	۲/۹۹
صلاحیت نگرشی رفتاری	۳۳/۸۱	۳/۳۶
صلاحیت مدیریتی	۲۱/۱۷	۳/۸۷
صلاحیت حرفه‌ای کل	۸۱/۳۹	۷/۹۶

جدول (۱) میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. بر اساس جدول ۱، می‌توان چنین بیان کرد که: میانگین نمره خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس ۴۹,۳۵ است که نشان می‌دهد معلمان از دیدگاه خود، خودکارآمدی متوسطی در مدیریت کلاس دارند. میانگین نمره صلاحیت شناختی مهارتی ۳۷,۸۳ است که نشان می‌دهد معلمان از دیدگاه خود، صلاحیت شناختی مهارتی بالایی دارند. میانگین نمره صلاحیت نگرشی رفتاری ۳۳,۸۱ است که نشان می‌دهد معلمان از دیدگاه خود، صلاحیت نگرشی رفتاری متوسطی دارند. میانگین نمره صلاحیت مدیریتی ۲۱,۱۷ است که نشان می‌دهد معلمان از دیدگاه خود، صلاحیت مدیریتی پایینی دارند. میانگین نمره صلاحیت حرفه‌ای کل ۸۱,۳۹ است که نشان می‌دهد معلمان از دیدگاه خود، صلاحیت حرفه‌ای کلی بالایی دارند. انحراف معیار نمرات نشان می‌دهد که پراکندگی نمرات در حد متوسط است و تفاوت چندانی بین معلمان از لحاظ این متغیرها وجود ندارد. برای بررسی رابطه بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ آمده است.

جدول (۲) ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای مورد پژوهش

ردیف	مقیاس	ضریب همبستگی	سطح معنی داری
۱	صلاحیت شناختی مهارتی و مدیریت کلاس	۰/۳۴۱**	۰/۰۰۶
۲	صلاحیت نگرشی رفتاری و مدیریت کلاس	۰/۳۲۱**	۰/۰۰۸
۳	صلاحیت مدیریتی و مدیریت کلاس	۰/۳۸۹**	۰/۰۰۴
۴	صلاحیت حرفه‌ای کل و مدیریت کلاس	۰/۴۰۱**	۰/۰۰۱

** نشان دهنده معنی داری در سطح ۰/۰۱ می باشد.

* نشان دهنده معنی داری در سطح ۰/۰۵ می باشد.

جدول ۲ ضرایب همبستگی بین خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس با ابعاد مختلف صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان و نیز صلاحیت حرفه‌ای کل را نشان می‌دهد. با توجه به سطوح معنی‌داری که کوچکتر از ۰,۰۱ هستند، می‌توان گفت که همه ضرایب همبستگی در سطح ۰,۰۱ معنی‌دار هستند. در ردیف اول، ضریب همبستگی بین صلاحیت شناختی مهارتی و مدیریت کلاس ۰,۳۴۱ است که نشان می‌دهد بین این دو متغیر همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح قوی وجود دارد. به این معنی که با افزایش خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس، صلاحیت شناختی مهارتی وی نیز افزایش می‌یابد. در ردیف دوم، ضریب همبستگی بین صلاحیت نگرشی رفتاری و مدیریت کلاس ۰,۳۲۱ است که نشان می‌دهد بین این دو متغیر نیز همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح قوی وجود دارد. در ردیف سوم، ضریب همبستگی بین صلاحیت مدیریتی و مدیریت کلاس ۰,۳۸۹ است که نشان می‌دهد بین این دو متغیر همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح قوی وجود دارد. در ردیف چهارم، ضریب همبستگی بین صلاحیت حرفه‌ای کل و مدیریت کلاس ۰,۴۰۱ است که نشان می‌دهد بین این دو متغیر نیز همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح قوی وجود دارد. در مجموع، این جدول نشان می‌دهد که بین خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس با تمامی ابعاد صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان و نیز صلاحیت حرفه‌ای کل، همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح قوی وجود دارد. به عبارت دیگر، هرچه خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس بیشتر باشد، صلاحیت‌های حرفه‌ای وی نیز بیشتر خواهد بود.

بحث و نتیجه گیری

بر اساس یافته‌های این پژوهش، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس، یک عامل مهم و تعیین کننده برای صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان است. نتایج نشان داد که بین خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس با ابعاد مختلف صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان، یعنی صلاحیت شناختی مهارتی، صلاحیت نگرشی رفتاری، صلاحیت مدیریتی و در نهایت صلاحیت حرفه‌ای کل، همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح قوی وجود دارد که با پژوهش سفید رو و خشنود (۱۴۰۱) نیز همسو می‌باشد.

این یافته‌ها، اهمیت و نقش کلیدی خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس را در ارتقای صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان نشان می‌دهد. معلمانی که از خودکارآمدی بالایی در مدیریت کلاس برخوردار هستند، توانایی بیشتری برای کسب و به‌کارگیری صلاحیت‌های شناختی و مهارتی مانند دانش تخصصی، مهارت‌های آموزشی و روش‌های تدریس نوین دارند. همچنین این معلمان می‌توانند نگرش‌ها و رفتارهای حرفه‌ای مناسب‌تری از خود نشان دهند و در زمینه‌های مدیریتی مانند برنامه‌ریزی، سازماندهی و کنترل عملکرد بهتری داشته باشند که با پژوهش علی محمدی و همکاران (۱۳۹۸) همسویی دارد.

از آنجایی که صلاحیت‌های حرفه‌ای، یکی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر کیفیت آموزش و پرورش و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان است، می‌توان گفت که خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس، نقش غیرمستقیمی نیز در ارتقای کیفیت آموزش و موفقیت دانش‌آموزان دارد. بنابراین، توجه به ارتقای خودکارآمدی معلمان در مدیریت کلاس، می‌تواند به عنوان یک راهبرد مهم برای بهبود صلاحیت‌های

حرفه‌ای آنان و در نتیجه، کیفیت آموزش و پرورش مورد توجه قرار گیرد که با پژوهش سفید رو و خشنود (۱۴۰۱) همسویی دارد.

این یافته‌ها، همچنین اهمیت آموزش‌های ضمن خدمت و توسعه حرفه‌ای معلمان را برای افزایش مهارت‌های مدیریت کلاس و خودکارآمدی آنان در این زمینه، نشان می‌دهد. با ارائه آموزش‌های مناسب و کاربردی در زمینه مدیریت کلاس، می‌توان زمینه را برای ارتقای خودکارآمدی معلمان در این حوزه فراهم کرد و از این طریق، به بهبود صلاحیت‌های حرفه‌ای آنان کمک نمود که با پژوهش حاصلی و ابراهیمی (۱۴۰۰) همسویی دارد..

در مجموع، یافته‌های این پژوهش، اهمیت و نقش محوری خودکارآمدی معلم در مدیریت کلاس را در ارتقای صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان و به تبع آن، بهبود کیفیت آموزش و پرورش، نشان می‌دهد. بر این اساس، سرمایه‌گذاری در زمینه ارتقای خودکارآمدی معلمان در مدیریت کلاس، می‌تواند یک راهبرد مؤثر برای بهبود کیفیت و اثربخشی نظام آموزش و پرورش باشد.

الف- فارسی

بهشتی، سید صمد، نوربان نجف آبادی، محمد. (۱۳۹۹). تحلیلی بر تأثیر رضایت شغلی بر سلامت روان معلمان. *مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی*. ۱۳۹۹؛ ۱۸ (۴): ۳۸۹-۴۰۲.

حاصلی، شهربانو و ابراهیمیان، فرزانه (۱۴۰۰). تأثیر مدیران آموزشی بر محیط نظام تعلیم و تربیت در مدارس متوسطه. *نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی، تهران*، <https://civilica.com/doc/1239361>
دانشمند نسب، بهنام. عسکری، ابراهیم. عسکری، صادق (۱۴۰۲). بررسی شاخصه‌های توسعه نظام آموزشی. *سومین کنفرانس بین‌المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش*، <https://civilica.com/doc/1762944>.

سفیدرو، حانیه و خشنود، سمانه (۱۴۰۱). بررسی صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان و بررسی لزوم انواع صلاحیت‌های حرفه‌ای. *هشتمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران، تهران*، <https://civilica.com/doc/1510917>.

علی محمدی، غلامعلی، جباری، نگین، نیازآذری، کیومرث (۱۳۹۸). توانمندسازی حرفه‌ای معلمان در چشم‌انداز آینده و ارائه مدل نوآوری‌های آموزشی. *doi: 10.22034/jei.2019.88531*, 18(1), 7-32. هادی و شاه طالبی حسین آبادی، بدری، ۱۳۹۸، بررسی مولفه‌های موثر بر رشد حرفه‌ای معلمان، <https://civilica.com/doc/1847742>.

کریمی، حسین (۱۴۰۱). دیدگاه و نگرش معلمان منطقه ایجرود در خصوص مفاهیم سند تحول بنیادین، چهارمین همایش ملی پژوهش‌های حرفه‌ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم، میناب، <https://civilica.com/doc/1528352>.

مرتضوی، مریم سادات و طهماسبی، فاطمه (۱۳۹۸). نقش مدیریت منابع انسانی در عملکرد سازمان. *سومین کنفرانس بین‌المللی چشم‌اندازهای نوین در حسابداری، مدیریت و کارآفرینی، تهران*، <https://civilica.com/doc/1008691>.

Predicting teachers' professional qualifications based on teacher self-efficacy in classroom management

Hossein Aflaki fard^۳ & Sahar Salehi Farsani^۴

Abstract

Introduction and purpose: The purpose of this study was to investigate the relationship between teacher self-efficacy in classroom management and the professional qualifications of primary school teachers.

method: The statistical population under study included elementary school teachers of Ardal city, from among them, 100 people were selected by available sampling method.

Findings: Standard questionnaires of teacher self-efficacy in classroom management and teachers' professional qualifications were used to collect data. The collected data were analyzed using Pearson's correlation coefficient.

These findings show that teacher self-efficacy in classroom management is an important and determining factor for teachers' professional qualifications. Based on this, investing in improving teachers' self-efficacy in classroom management can be an effective strategy to improve their professional qualifications and, as a result, the quality and effectiveness of the education system.

Discussion and conclusion: The results showed that there is a strong positive and significant correlation between teacher self-efficacy in classroom management and teachers' professional qualifications, including cognitive skills, attitudinal and behavioral competence, managerial competence and overall professional competence. Also, teacher self-efficacy in classroom management could significantly predict teachers' professional qualifications.

Keywords: teacher self-efficacy, classroom management, professional qualifications, primary school teachers

³ Department of Educational Sciences, Farhangian University, Tehran, Iran.
h.a.f.1352@gmail.com

⁴ M.A student, Farhangian University, Shiraz, Iran